

РЕШЕНИЕ

№ 9197

гр. София, 19.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 16.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10678** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Е. С. Р. ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к.М. 1 [жилищен адрес] против Ревизионен акт № Р-22221522004310-091-001/11.07.2023 г., издаден от И. М. Р. – орган възложил ревизията и Б. М. Я.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1378/29.09.2023 г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на Национална агенция по приходите.

В жалбата са изложени доводи, че оспореният административен акт е незаконосъобразен. Твърди, че в при ревизията не са взети предвид разходите за себестойността на стоките, както и всички останали разходи- за транспорт, реклама. Не са взети предвид и върнати пратки от клиенти , които намаляват приходите. Не отрича да е извършвал търговска дейност по продажба основно на козметични продукти, лампаза изпичане на маникюр, електрическа пила за маникюр, прахоуловител, които закупувал от стоков базар И., но за които не разполага с фактури и които са заплатени в брой. Моли за изготвяне на експертна оценка на себестойността на реализираните стоки, разходите за транспорт и реклама.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява след предоставена му от съда възможност за консултиране с юрист, не излага доказателствени искания, не представя писмени доказателства.

Ответникът - директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно - осигурителна практика" - С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата, намирайки я за неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след анализа на доказателствата и на доводите на страните, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, съответстваща на изискванията на чл. 160, ал. 2 ДОПК, приема следното.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221522004310-020-001 от 23.08.2022 г., връчена на 28.09.2022 г., изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221522004310-020-002/21.11.2022 г. и №Р-22221522004310-020-003/19.12.2022 г., издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на Е. С. РЕНГЕЛОВ за определяне на задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ и за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221522004310-092-001/28.02.2023 г. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение, което е преценено за процесуално допустимо, но разгледано по същество за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221522004310-091-001/11.07.2023 г., издаден от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, връчен на 12.07.2023 г. Установени са задължения за годишен и авансов данък на ЕТ в общ размер на 20 707,04 лв. /главници в размер на 16 952,10 лв. и лихви в размер на 3 754,94 лв./, определени за данъчни периоди от 2019 г. до 2021 г., предмет на оспорване в административно производство.

Констатирано е, че Е. Р. е местно физическо лице по смисъла на ЗДДФЛ с постоянен адрес в С., [жк], [жилищен адрес]. Лицето е имало регистрация като ЕТ „РЕКС-ЕМИЛ РАНГЕЛОВ“, прекратена на 01.01.2012 г. След посочената дата няма данни да е имало други регистрации като търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/, които по предмет и обем да изисква неговите дела да се водят по търговски начин. Жалбоподателят е женен с едно непълнолетно дете.

По данни от информационната система на НАП, лицето не е подало годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ през ревизираните периоди. Процесната ревизия е възложена в резултат на извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства /ПУФО/ периода от 01.01.2019 г. до 31.01.2022 г., приключила с издаването на Протокол №П-22221522020047-073-001 от 28.07.2022 г. В хода на проверката от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК] е изискана информация за всички обработени пратки и изплатени в полза на Е. Р. суми от наложени платежи и пощенски парични преводи за периода от 01.01.2019 г. до 31.01.2022 г. В отговор от

куриерското дружество е представена справка, според която за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. в полза на жалбоподателя са изплатени суми в размер на 15 419,00 лв., за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. – 46 170,00 лв. и за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г. – 18 750,00 лв. Предвид това до лицето е изпратена покана за подаване на декларации по чл. 50 от ЗДДФЛ за получените доходи от друга стопанска дейност - доставени пратки с наложен платеж от пощенски оператори, за периодите от 2019 г. до 2021 г. Такива не са подадени.

При така изложената фактическа обстановка, след анализа на събраните в хода на проверката доказателства, органите по приходите са констатирани, че са налице данни за извършвана от Е. Р. търговска дейност по занятие по смисъла на чл. 1 от ТЗ, свързана с продажба на стоки, поръчвани от физически лица, доставяни до тях чрез куриерски дружества, в резултат на което са генерирани подлежащи на облагане доходи. В резултат на проверката е съставен доклад, съдържащ предложение за възлагане на ревизия.

С цел събиране на доказателства от значение за данъчното облагане, на жалбоподателя са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22221522004310-040-001/08.10.2022 г. и №Р-22221522004310-040-002 от 31.10.2022 г., в отговор на които не са представени изисканите доказателства. Инициирани са насрещни проверки на куриерски дружества и са връчени искания до трети лица на банковите институции в страната, дружества доставчици на телекомуникационни и комунално-битови услуги и др. С Протокол №Р-22221522004310-П.-001/31.10.2022 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол №П-222215220047-073-001/28.07.2022 г. Всички предприети в хода на ревизията процесуални действия са подробно описани в констативната част на РД, който на основание чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от РА.

След анализ на събраните доказателства, органите по приходите са констатирани, че са налице данни за извършвана от жалбоподателя търговска дейност, свързана с продажба на стоки /древни електроуреди, козметика и др./, доставяни до клиентите /физически лица/ чрез куриерски дружества. В тази връзка за целите на ревизията е извършена проверка в информационната система на НАП – Справка за доставени пратки с наложен платеж от пощенски оператори за Е. Р., при която са установени данни за изплатени пратки по товарителници на пощенски оператори „СПИДИ“ ЕАД и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД. Поради това, на основание чл. 45 от ДОПК на куриерските дружества са връчени ИПДПОЗЛ, с които е указано да представят копия на сключени с жалбоподателя договори /при наличие на такива/ и електронни справки за изплатените в негова полза суми от наложени платежи и пощенски парични преводи за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г., ведно с документи, удостоверяващи начина на разплащане/в брой или по банков път/. До приключване на ревизионното производство частично доказателства са представени единствено от „СПИДИ“ ЕАД. Същите се свеждат до електронна справка във формат excel, съдържаща информация за доставените от куриерското дружество стоки по номера на товарителници и изплатените на Е. Р. суми от наложени платежи, с частично

приложени към нея разходни касови ордери/РКО/.

Връчени са искания до трети лица на „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, „ВИВАКОМ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, с които е изискана информация за откритите мобилни телефонни постове на името на Е. С. Р.. От получените отговори е установено, че лицето е абонат на „А1 БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и на негово име е регистриран телефонен номер [ЕГН]. Същият е вписан в цитираната по-горе справка за доставени пратки с наложен платеж от пощенски оператори като телефонен номер на подателя на пратките – Е. Р..

Предвид изложеното, органите по приходите са приели, че данните в изведената от информационната система на НАП справка за изпратени пратки и получени от лицето наложени платежи са достатъчни да се определят общите размери на реализираните доходи от търговска дейност /електронна търговия/ през отделните ревизиранни периоди. Доколкото обаче такива не са декларирани по предвидения в закона ред /подаване на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ/, ревизиращите са приели, че за разглежданите данъчни периоди са налице обстоятелства, обуславящи преминаването на ревизията като такава при особени случаи, а именно предвиденото в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК – наличие на данни за укрити приходи. Поради това и в изпълнение на разпоредбите на чл. 124, ал. 1 от ДОПК до Е. Р. е изготвено Уведомление с изх. №Р-22221522004310-113-001/01.10.2023 г., връчено по електронен път на 06.02.2023 г., в което е посочено, че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК.

При така описаната фактическа обстановка, след анализа на относимите факти и обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, органите по приходите са заключили, че съдържащите се в описаната по-горе справка данни за изплатени от „СПИДИ“ ЕАД и „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД суми от наложени платежи представляват доходи от търговска дейност по смисъла на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ, независимо, че Е. Р. не е търговец по смисъла на ТЗ и няма регистриралия като ЕТ /регистрацията на лицето като ЕТ е прекратена на 01.01.2012 г./.

На основание чл. 122 и следващите от ДОПК, са определени данъчни основи за доходи от стопанска дейност като ЕТ за 2019 г. в размер на 22 885,00 лв., за 2020 г. в размер на 66 693,00 лв. и за 2021 г. в размер на 23 435,00 лв., формирани като сбор на изплатените суми от наложени платежи, вписани в изведената от информационната система на НАП справка за доставени пратки суми от пощенски оператори. Поради липсата на ангажирани документи за направени разходи във връзка с осъществяваната търговска дейност, такива не са взети предвид при формирането на данъчните основи за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ. Върху така определените данъчни основи е приложена ставка от 15%, като в резултат на това са установени задължения за данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 3 432,75 лв. през 2019 г., в размер на 10 003,95 лв. през 2020 г. и в размер на 3 515,40 лв. през 2021 г. Начислени са лихви за забава в общ размер на 3 754,94 лв.

При ревизията не са установени основания за определяне на задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ.

В хода на оспорването на РА по административен ред, решаващия орган е потвърдил РА в оспорената част по следните съображения:

Приел е за безспорно, че Е. С. Р. извършва търговска дейност, както и че от предоставените справки от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД и „СПИДИ“ ЕАД и съдържащите се в информационната система на НАП справка за изпратени пратки и получени от лицето наложени платежи от горесцитираните куриерски дружества е установено, че получените суми от лицето за 2019 г. са в размер на 22 885,00 лв., за 2020 г. са в размер на 66 693,00 лв. и за 2021 г. в размер на 23 436,00 лв.

Посочил е, че в справките се съдържат данни на номер на товарителница и изплатена сума. От „СПИДИ“ ЕАД са представени РКО за изплатени суми, подписани лично от Р.. От „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД освен табличната справка във формат excel са приложени и електронни изявления с конкретни номера и дати, в които е посочен размера на сумата, която се изплаща на Е. Р. както и основанийето- паричен превод или наложен платеж, лицето платец и подпис на получателя. Приел е, че се касае за осъществявана редовно и по занятие дейност, от което следва, че ревизираното лице действа като търговец, който извършва дейност, която е свързана с продажба на стоки и за която е следвало да води съответната счетоводна отчетност като лице, осъществяващо стопанска дейност, но не се е, но не се е идентифицирал като такъв.

Едноличният търговец формира данъчна основа по реда на чл. 28 от ЗДДФЛ, към която се прилага ставката, определена в чл. 48, ал. 2 от закона. Данъчната основа за облагане на търговската дейност се определя по ЗКПО, т. е. формира се счетоводен финансов резултат, който представлява разликата между реализираните приходи и извършените разходи за търговската дейност, но в конкретния случай лицето не представя доказателства за извършени разходи за търговската дейност, поради което недоказани остават твърденията му, че продаваните артикули са на стойност 80% от формирания оборот, доколкото същият заявява, че е купувал стоките кеш от стоков базар И. и няма счетоводни документи за това.

Съгласно нормата на чл. 26, т.2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. По изложените съображения е потвърдил РА №Р-22221522004310-091-001 от 11.07.2023 г., в оспорената част на установените задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2021 г., ведно с начислените лихви за забава.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, е подадена в срока по чл. 156, ал. 6 от ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

При извършена служебната проверка по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 3 от ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 от ДОПК представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС.

Съдът констатира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверението по чл. 24 от ЗЕДЕУУ. Това се установява и от приложените по делото доказателства на електронен носител. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, РА е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Съгласно чл. 25, т. 1 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО на ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. От така представените преписи на хартиен носител, е видно, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени като електронни документи. Съдът намира, че същите са надлежно подписани. При това положение и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК следва да се приеме, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

С оспорения РА са установени задължения на жалбоподателя за данък върху

годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. в общ размер на 16952,10лв. главница и лихви за просрочие към тях в размер на 3754,94лв.

Установяването на задълженията е извършено по особения ред по чл. 122-124 от ДОПК, след като е направен извод за наличие на укрити доходи.

Задълженията на Е. Р. са определени в качеството му на физическо лице, което по занятие извършва покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид (чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ). Органите по приходите правилно са приели, че реализираните от ревизираното лице доходи са от търговска дейност и подлежат на облагане, на основание чл. 26 от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ по реда на, ал. 1- 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като едноличен търговец. Към установената в хода на ревизията данъчна основа по реда на чл. 122-124 от ДОПК е приложена ставка 15%, по реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

С оглед на констатираните факти и обстоятелства, установеният недеklarиран доход на ревизираното лице представлява доход по смисъла на чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ - доход от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като ЕТ и извършва по занятие търговски сделки на стоки с цел препродажба чрез онлайн платформа. Облагаемият доход от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ, но не е регистрирано като ЕТ, се определя по общия ред по правилата на чл. 26 от ЗДДФЛ като облагаем доход на ЕТ, а годишната данъчна основа се определя по реда на чл. 28 от същия закон.

Във връзка с установеното, ревизиращият екип приема, че осъществяваните продажби на стоки представляват извършвана дейност по занятие от ревизираното лице по смисъла на чл. 1, ал. 1, т. 1 от ТЗ. Прието е, че ревизираното лице е укрило, т.е. не е декларирало получени суми от наложени платежи и пощенски парични преводи, изплатени в брой и по банков път от куриерско дружество "Еконт Експрес" ООД и "СПИДИ" ЕООД, с оглед на което на Р. е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което се уведомява, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК и основата за облагане ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК по реда на ЗДДФЛ на ЕТ. Поради това основателно органите по приходите са приели, че е налице особен случай, който препятства определянето на данъчната основа по общия ред на ЗДДФЛ, с оглед на което данъчната основа за облагане е определена по особения ред на чл. 122 и следващите от ДОПК.

Тези особени случаи са уредени изчерпателно от чл. 122 от ДОПК и се установяват обективно от органите по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл. 122 от ДОПК. Установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е за органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата при само предполагаемо наличие на основание. Достатъчно е, обаче да е налице едно от основанията, за да протече ревизията по особения ред. Решението за преминаване към особения ред за облагане е в оперативната самостоятелност на органите по приходите, като за избирането му може да се вземе предвид най - вече влиянието на наличното основание върху възможността за точното установяване на данъчната основа и всички други относими към отчетността обстоятелства. В случая се касае за

възможност да бъде извършено облагане тогава, когато необходимите за установяването на данъчните задължения данни, с оглед изискванията на ЗДДФЛ, не са налице, поради липсата на категорични доказателства за произход на паричните средства, с които е разполагало физическото лице, надхвърлящи декларираните от него доходи.

За обезпечаването на възможността за данъчно облагане по аналог, именно с цел да бъде преодоляна фактичката невъзможност за обективно, въз основа на писмени доказателства, установяване на данъчни задължения, са създадени специални процесуални правила /чл. 122, чл. 123 и чл. 124 от ДОПК/.

Настоящият съдебен състав приема, че събраните по делото доказателства установяват факти, които потвърждават извода, че по отношение данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ са налице обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал. 1 т. 2 от ДОПК, а именно налице са данни за укрита приходи или доходи. В РД е посочено и основанието по т. 7 - декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период. Обсъдени са всички хипотези на ал.2 на чл. 122 от ДОПК и са посочени конкретни установявания. С оглед на това правилно е прието наличие на презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, според който в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактичките констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, ако наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК е подкрепено със събраните доказателства. За да опровергае констатациите, съдържащи се в РА не е достатъчно ревизираното лице да докаже, че направените фактически констатации са неверни, а да ангажира доказателства в обратен смисъл. Такива доказателства не са представени нито в хода на административното производство, нито пред съда.

Е. Р. не е подал ГДД по реда на чл. 5 от ЗДДФЛ за процесния период 2019-2021г., не е представил и данни за началното салдо, поради което ревизиращия екип е приел нулево салдо на налични парични средства в брой към началото на 2019г., от предоставената информация от търговските банки са установени наличните банкови сметки с титуляр Р., началното и крайното салдо по тях за процесния период./л.37-38 РД/. За лицето няма сключени трудови договори. Установени са всички извършени плащания от лицето към Т. С. ЕАД, А1 България ЕАД, установено е и че лицето не е извършвало сделки с недвижимо имущество, не е установено притежаването на движими ценности, разходи за закупуване на ценни книжа и дялови участия, получаване на кредити, разходи за пътувания в чужбина. Тъй като ревизираното лице не е посочило разходи за издръжка и живот, то органите са се позовали на данни от НСИ за средния годишен разход на домакинство за периода 2019-2021г.

В хода на съдебното следствие не бяха представени никакви доказателства от страна на жалбоподателя, които да оборят констатациите на ревизиращите органи. В тази връзка, размерът на доходите и разходите е определен въз основа на служебно събрана от органите по приходите информация от подробно описаните в РД източници, в т.ч. от регистрите на НАП, получена информация от доставчици на комунални и други услуги, от получените банкови извлечения, от "ЕКОНТ ЕКСПРЕС" ООД и "СПИДИ" АД. Видно от таблиците в РД като приходи са включени получените от лицето парични преводи чрез куриерските дружества, а като разходи са отразени

суми изплатени във връзка с комунални такива и други разходи. Направена е съпоставка между получените от него доходи и извършените разходи. Тъй като паричните преводи са получавани регулярно от лицето през годините, то органите по приходите правилно са приели, че се касае за доходи от дейност като ЕТ и съответно правилно са ги включили в приходната част на таблиците за съпоставка. Установено превишение на приходите над разходите, не е установен недостиг на парични средства, но са налице недекларирани приходи от електронна търговия, посредством сайтове за безплатни обяви.

Както беше посочено, основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 - т. 7 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - налице са данни за укрити приходи или доходи. Имайки предвид данните за получени доходи от клиенти по електронен път ревизиращия екип е определил обща годишна данъчна основа съответстваща на неотчетените приходи от продажби от извършвана търговска дейност за процесните години, към която е приложена ставка 15 на сто съгласно чл. 48 ал.2 от ЗДДФЛ.

В ДОПК няма легална дефиниция на понятието "данни", нито има препращане към друг нормативен акт, в който е уредено понятието; не съществува изискване данните да са достатъчни или те да са достоверни. ДОПК в чл. 122, ал. 1, т. 2 не налага изискването за наличие на доказателства за укрити приходи или доходи. Може да се приеме, че ще са налице данни за укрити приходи или доходи, когато на орган по приходите преди или по време на извършване на данъчна ревизия или проверка са станали достояние сведения от такова естество, че да се направи въз основа само на тях обосновано предположение, налагащо извод за наличие на укрит приход или доход на проверявания или ревизиран субект. За целите на данъчното облагане един приход или доход е укрит/скрит/ тогава когато, същият не може да се види или намери обективно, т.е. когато един приход или доход, подлежащ на облагане не е намерил отражение в облагаемата маса на даден субект и не може да се проследи по обективни данни и признаци същият да е бил обложен - прихода или дохода не е бил обложен със съответния данък. Не е необходимо наличието на умисъл/цел/ прихода или дохода да бъде скрит/необложен/. Съпоставката между декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на ревизираното лице и имущественото и финансовото му състояние по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, за ревизирания период се прави текущо за целия период, като обаче се имат предвид данъчните периоди по отношение на съответните данъци. Това означава, че ако по отношение на всеки един данъчен период, включен в обхвата на ревизията, се получи несъответствие между декларираните и/или получените приходи и доходи и имущественото и финансовото състояние на ревизираното лице, то е налице предпоставката за преминаване на ревизията по особения ред на чл. 122 от ДОПК, какъвто според съда е и настоящия случай.

Съдът приема, че правилно са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2019 г., 2020 г. и 2021 г.

Констатациите на ревизиращите органи, съгласно изложеното в обстоятелствената част на ревизионния доклад и в издадения въз основа на него ревизионен акт, на които се основава извода им за наличието на хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от

ДОПК, са обосновани със сочените за установени като получени от жалбоподателя доходи от упражнявана търговска дейност - продажба на козметични продукти, лампи за изпичане на маникюр, електрическа пила за маникюр, прахоуловител. Констатациите са обосновани със събраните доказателства за получени суми от продажба на стоки /търговска дейност/ по банковите сметки на ревизираното лице и данните, съдържащи се в предоставената от "Еконт експрес" ООД и "Спиди" АД информация за изпратените стоки с наложен платеж от жалбоподателя и платени суми на ревизираното лице. В случая е установено и не е спорно, че в полза на лицето от "ЕКОНТ ЕКСПРЕС" ООД и "СПИДИ" АД са събрани и изплатени суми по наложени платежи и пощенски парични преводи в следните размери: през 2019 г. – 22885, 00 лв., през 2020 г. – 66693,00 лв., през 2021 г. – 23 436,00 лв.

Предвид изложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че жалбоподателят действително е извършвал доставки и е получавал в своя полза посочените от куриерските дружества наложени платежи и пощенски парични преводи. Извършените продажби не могат да бъдат характеризирани като инцидентни сделки, поради тяхната многобройност. Същите безспорно имат характер на дейност, осъществявана редовно и по занятие, от което следва, че ревизираното лице действа като търговец, който извършва дейност, която е свързана с продажба на стоки и за която е следвало да води съответната счетоводна отчетност като лице, осъществяващо стопанска дейност. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, оборващи изводите както на ревизиращия екип, така и тези на Директора на дирекция ОДОП.

В обобщение на изложеното по-горе, съдът приема, че оспореният ревизионен акт е законосъобразен и обоснован, издаден от компетентни органи по приходите и не са на лице основанията, по смисъла на чл. 160, ал. 2 от ДОПК за отмяната му.

При този изход на спора, на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, в размер определен на основание чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 2264лв. /две хиляди двеста шестдесет и четири/, съобразно материалния интерес в общ размер на 20 707лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд ОТ-град, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. С. Р. ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к.М. 1 [жилищен адрес] против Ревизионен акт № Р-22221522004310-091-001/11.07.2023 г., издаден от И. М. Р. – орган възложил ревизията и Б. М. Я.-ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1378/29.09.2023 г. на Директор на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на Национална агенция по приходите, с който се установяват задължения за годишен и авансов данък на ЕТ в общ размер на 20 707,04 лв. /главници в размер на 16 952,10 лв. и лихви в размер на 3 754,94 лв./, за данъчни периоди от 2019 г. до 2021 г.

ОСЪЖДА на Е. С. Р. ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], ж.к.М. 1 [жилищен адрес] да заплати на ТД на НАП С. сумата от 2264лв. /две хиляди двеста шестдесет и

четири лв./ разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: